

недаровититѣ предавалъ на чиновниците си, които ги нарѣждали на малки и ничтожни работи. Като видѣлъ ползата на подобни учени млади, императора умножилъ числото имъ и слѣдъ второто си пхтувание, започеналъ да праща и отъ срѣдната класа на народа; той пратилъ мнозина въ Италия за архитектори а въ Холландия за живописци и каменодѣлци. За направата на много знаменити здания въ Петербургъ, той написалъ въ Холландия за да му пратятъ най-добритѣ майстори въ каменодѣлие и правение мостове и воденици, при които всѣкога поставялъ и млади русски ученици. И по тозъ начинъ Петъръ, въ малко едно време, ималъ почти нужда отъ Холландски майстори; при всичко туй обаче, той свободно и съ добри заплати ги държалъ въ държавата си додѣто тѣ сами не изевявали желание да си отидатъ.

30.

Мнѣнието на бояритѣ за прашанието русски дѣца въ чужди страни.

Въ младостта си царя, като желалъ да снабди подданицитѣ си съ всѣко познание, предприелъ въ 1689 год. да прати много дѣца отъ по-забѣлѣжителното си дворянство въ чужди страни за да са учатъ; той избралъ такива дѣца и обявилъ на родителитѣ имъ. Нѣкои не са противили на желанието на младия и буйния монархъ, а съ мълчание са повинявали; но и мнозина имало, които са осмѣлили да го предумватъ да не праща; тѣ му говорили: „Възможно ли е да са научатъ нашитѣ дѣца хитроститѣ, които са